

рици винаги наричатъ аварскитѣ владѣтели хаганъ (*χαγάνος*). Но, вижда се, че българскитѣ владѣтели много рано, ако не и прѣди основанието на балканската българска държава, приели словѣнската титла князь. Въ Именикъ и прабългарскитѣ владѣтели Безмѣръ носи сжщата титла³¹. Въ каменнитѣ надписи тѣ се титулуватъ канасъ ивиги (*κάνας ὀβίγγη*³²). Послѣдната титла, по мнѣнието на авторитетни историци, е турко-татарска и е прѣнесена отъ приазовската българска държава на Балканския полуостровъ.³³ Но въпрѣки това ние се осмѣляваме да прѣдолагаме, че титлата *κάνας ὀβίγγη* е словѣнската титла „кѣназъ к великѣи“, която, понеже мжно може да се произнесе на гръцки езикъ, е и злѣ написана. И дѣйствително единъ малограмотенъ словѣнинъ, прабългаринъ или гръкъ, каквито били писачитѣ на българскитѣ каменни надписи, които не знаели добрѣ гръцки, словѣнски и прабългарски езикъ и затова ги смѣсвали, едва ли би могълъ по-добрѣ да напише словѣнската титла **кѣназъ великѣи** съ гръцки букви отъ колкото *κάνας ὀβίγγη*. Думитѣ „*κάν*“ „*χάν*“ много лесно могатъ да се произнесатъ и напишатъ на гръцки езикъ, та затова нѣмало нужда да се прибави къмъ тѣхъ и окончанието „*ας*“. Но, ако писачитѣ на българскитѣ каменни надписи би искали да погърчатъ чуждитѣ думи „*κάν*“ „*χάν*“, въ такъвъ случай най-естествено би било да прибавятъ къмъ тѣхъ окончанието „*ος*“, както обикновено и постъпватъ гръцкитѣ писатели, които отъ варварскитѣ думи хаганъ, тарканъ съставили гръцкитѣ хаганосъ тарканосъ (*χαγάνος тарχάνος*). Вижда се, че прабългаритѣ много рано били

³¹ Куникъ А. и бар. Розенъ В. Извѣстія, 128.

³² Шкорпилъ К. и Х. Първ. бълг. ст. до Абоба, 3—8.

„Златарски В. Н. Два изв. бълг. надписа отъ IX в. Мсб. XV, 135. 140.

³³ Златарски В. Н. Критика, Мсб. XV, 25.